

c317

Flyktningen

Hei! Jeg heter Blomst. Da jeg våknet i dag hørte jeg mamma og pappa snakke sammen. Jeg gikk til mamma og pappa og spurte hva de snakket om. Det var vært en storm i natt sa mamma. Og snart kommer en flodflølge sa pappa. Vi må flytte!

Jeg spurte hvorfor og mamma svarte: Vi har ikke mer mat igjen og flodflølgene kommer. Jeg ble veldig lei meg da jeg hørte at vi skulle flytte. Jeg hadde nemlig oppdaget en hule og gjort den til mitt yndlings sted. Hulen var hemmelig sa mamma og pappa har aldri sett den. Men vi måtte flytte. Det viste jeg. Vi tok ned teltet og tok med oss skinnene. Så dro vi. Mamma ble igjen sammen med de andre kvinnene. På veien kom en storm vi skiftet ly ved en annen stamme. Der traff vi en jente. Jeg spurte hva hun het. Jeg heter serl sa jenta.

Hora heter du spurte Sol. Jeg heter Blomst sa jeg og så på henne. Etterhvert var vi blitt gode venner. Sol ble med meg og pappa. Vi kom til en annen leir å spurte om mat men høvdingen var dem vi begynte en krig. Desverre tapte vi krigen å ble tatt til slaver. Vips ble å rømme men det gikk ikke. Den andre gangen klarte vi å rømme. På veien traff vi en flokk med villsvin. Sol greide ikke å redde seg. Pappa prøvde å redde sol men klarte det ikke. Han ble litt skadet men det gikk bra med ham. Sol døde og jeg var veldig lei meg. Men vi måtte dra videre. Når vi hadde gått litt traff vi en gutt. Jeg synes han var veldig søt. Jeg troet det syntes han og. Nå tenkte jeg på mamma. Om jeg noen gang kom til å se henne igjen? Men jeg sa til meg selv bare glem det. Du har noe annet å tenke på. Det begynte å regne. Vi søkte ly i en hule. Guttens spurte om jeg ville bli sammen med ham. Det ville jeg veldig gjerne. Han var jo så søt

Gutten het Måne. Pappa sa at han hadde en overraskelse til meg. Selvfølgelig spurte jeg hva overraskelsen var og pappa svarte: Gå ut av hulen så ser du overraskelsen. Jeg gjorde hva pappa sa og utenfor hulen sto Mamma. Jeg ble så glad at jeg hoppet opp på Mamma at hun falt. Nå må du fortelle meg hele reisen. Lada mamma sa jeg å lyhite å fortelle. Jeg fortalte om sol og hvort lei meg jeg var, men nå var jeg glad at vi var sammen igjen. Jeg og pappa gikk på jakt mens mamma byggede opp et telt ved siden av hulen. Når pappa og jeg kom hjem hadde vi med oss et reinsdyr. Mamma hadde bygget opp teltet allerede. Så feiret vi en stor, stor, stor fest. Så stor som vi aldri har feiret. Gutten var blitt med å hjelpe mamma med å bygge opp teltet. Han feiret også med oss den store store festen.

Jeg synes det var litt skummelt å flytte
men etterpå var det helt vanlig. Da sol de
var jeg veldig lei meg. Jeg tenkte også mye
på mamma og om jeg noen gang kom til å se
henne igjen. Mens jeg tenkte på mamma
var jeg veldig lei meg. Når jeg så det nye stedet
vårt syntes jeg det var veldig fint. Det var en
bra flytting og en kjempegod slutt.

